

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ			
	ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
α' ενικό	λύ-ω	ἔ-λυ-ον	λύ-σ-ω
β' ενικό	λύ-εις	ἔ-λυ-ες	λύ-σ-εις
γ' ενικό	λύ-ει	ἔ-λυ-ε	λύ-σ-ει
α' πληθυντικό	λύ-ομεν	ἐ-λύ-ομεν	λύ-σ-ομεν
β' πληθυντικό	λύ-ετε	ἐ-λύ-ετε	λύ-σ-ετε
γ' πληθυντικό	λύ-ουσι(ν)	ἔ-λυ-ον	λύ-σ-ουσι(ν)

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ			
	ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
α' ενικό	ἔ-λυ-σ-α	λέ-λυ-κα	ἐ-λε-λύ-κειν
β' ενικό	ἔ-λυ-σ-ας	λέ-λυ-κας	ἐ-λε-λύ-κεις
γ' ενικό	ἔ-λυ-σ-ε(ν)	λέ-λυ-κε	ἐ-λε-λύ-κει
α' πληθυντικό	ἐ-λύ-σ-αμεν	λε-λύ-καμεν	ἐ-λε-λύ-κεμεν
β' πληθυντικό	ἐ-λύ-σ-ατε	λε-λύ-κατε	ἐ-λε-λύ-κετε
γ' πληθυντικό	ἔ-λυ-σ-αν	λε-λύ-κασι(ν)	ἐ-λε-λύ-κεσαν

ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ			
	ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
α' ενικό	λύ-ομαι	έ-λυ-όμην	λύ-σ-ομαι
β' ενικό	λύ-ει / λύ-η	έ-λύ-ου	λύ-σ-ει / λύ-σ-η
γ' ενικό	λύ-εται	έ-λύ-ετο	λύ-σ-εται
α' πληθυντικό	λυ-όμεθα	έ-λυ-όμεθα	λυ-σ-όμεθα
β' πληθυντικό	λύ-εσθε	έ-λύ-εσθε	λύ-σ-εσθε
γ' πληθυντικό	λύ-ονται	έ-λύ-οντο	λύ-σ-ονται

ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ			
	ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
α' ενικό	έ-λυ-σ-άμην	λέ-λυ-μαι	έ-λε-λύ-μην
β' ενικό	έ-λύ-σ-ω	λέ-λυ-σαι	έ-λέ-λυ-σο
γ' ενικό	έ-λύ-σ-ατο	λέ-λυ-ται	έ-λέ-λυ-το
α' πληθυντικό	έ-λυ-σ-άμεθα	λε-λύ-μεθα	έ-λε-λύ-μεθα
β' πληθυντικό	έ-λύ-σ-ασθε	λέ-λυ-σθε	έ-λέ-λυ-σθε
γ' πληθυντικό	έ-λύ-σ-αντο	λέ-λυ-νται	έ-λέ-λυ-ντο

Τα τελευταία στοιχεία πριν την κατάληξη -ω (ενεργητική φωνή) ή -ομαι (μέση φωνή) κάποιου ρήματος, λέγονται **χαρακτήρας**.

I. Όταν τα σύμφωνα αυτά συναντούν το -σ-, προκειμένου να σχηματιστεί ο μέλλοντας και ο αόριστος, συμβαίνουν οι παρακάτω αλλαγές:

π / β / φ / πτ + σ ---> ψ	π.χ. γράφω ---> γράφσω ---> γράψω
κ / γ / χ / ττ / σσ + σ ---> ξ	π.χ. διώκω ---> διώκσω ---> διώξω
τ / δ / θ / ζ + σ ---> σ	π.χ. πείθω ---> πείθσω ---> πείσω

II. Όταν τα σύμφωνα αυτά συναντούν το -κ-, προκειμένου να σχηματιστεί ο παρακείμενος και ο υπερσυντέλικος, συμβαίνουν οι παρακάτω αλλαγές:

π / β / φ / πτ + κ ---> φ	π.χ. βλάπτω ---> βέ-βλαπτ-κα ---> βέ-βλαφ-α
κ / γ / χ / ττ / σσ + κ ---> χ	π.χ. κηρύττω ---> κε-κήρυττ-κα ---> κε-κήρυχ-α
τ / δ / θ / ζ + κ ---> κ	π.χ. πείθω ---> πέ-πειθ-κα ---> πέ-πει-κα

Ποιες είναι οι αλλαγές που γίνονται στο αρχικό φωνηέν ή την αρχική δίφθογγο του ρήματος, όταν σχηματίζονται οι χρόνοι παρατατικός, αόριστος και υπερσυντέλικος στην οριστική έγκλιση;

A. Αν αρχίζει από φωνήεν:

α ---> η	π.χ. ἀκούω ---> ἤκουν
ε ---> η	π.χ. ἐλπίζω ---> ἤλπιζον
ο ---> ω	π.χ. ὀρίζω ---> ὠρίζον
ι (βραχύ) ---> ι (μακρό)	π.χ. ἰκετεύω ---> ἰκέτευον
υ (βραχύ) ---> υ (μακρό)	π.χ. ὑβρίζω ---> ὑβρίζον

B. Αν αρχίζει από δίφθογγο:

αι ---> η	π.χ. αἰσθάνομαι ---> ἤσθανόμην
ει ---> η	π.χ. εἰκάζω ---> ἤκαζον
οι ---> ω	π.χ. οἰκτίρω ---> ὤκτιρον
αυ ---> ηυ	π.χ. αὐξάνω ---> ἠύξανον
ευ ---> ηυ	π.χ. εὐχομαι ---> ἠύχόμην